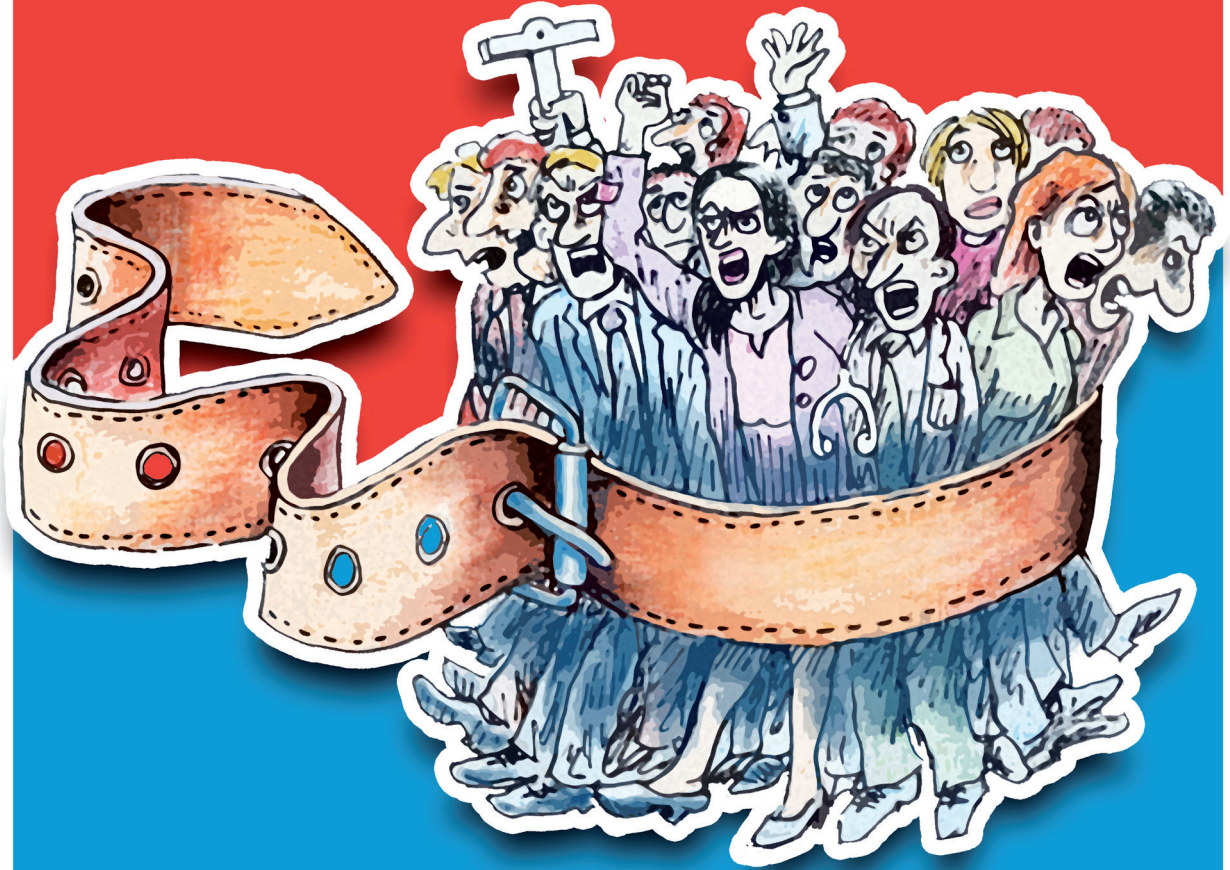

Sevgili Kamu Emekçisi,

Biliyoruz, yorgunsun. Ya mesaine yeni başladın ya da yorucu bir mesaiden yeni çıktın. Belki eline bir şekilde ulaşan bu metini okumaya bile dermanın yok. Ama devam eden sayfalarda anlatılan senin, bizim hikâyemizdir. Eksiği var, fazlası yok. Beş dakikanı ayırıp bir göz atmaya ne dersin?

YOKSULLAŞMAYA, İŞSİZLİĞE GÜVENCESİZLİĞE KARŞI

BİRLİKTE! MÜCADELEYE!

Sevgili Kamu Emekçisi,

Biliyorsun, özellikle son bir iki aydır ülkede ekonomik kriz var mı, yok mu tartışması sürüp gidiyor.

Ülkeyi yönetenler "Kriz, miriz yok" diyor. Ama kendi açıkladıkları enflasyon, işsizlik, faiz, dış borç rakamları bunu yalanlıyor.

Aslında durum rakibi tarafından hırpalanan boksör ve ona tabiri caizse gaz veren hocasının hikâyesine çok benziyor. Biliyor musun o hikâyeyi?

Hani, rakibinden sağlı sollu darbe üstüne darbe alan boksöre hocası "çok iyisin, mahvediyorsun onu" diye bağırmış. Boksör beşinci raundun sonunda iflahı kesilmiş bir halde kendisini zar zor köşesine atmış. Hocası sırtarak "bir, bilemedin iki rauntluk işi kaldı, bitirdin onu" deyince artık dayanamamış. "Ben onun işini bitiriyorsam sabahattan beri beni kim dövüyor?" diye sormuş.

Bu hikâyedeki boksör sensin, biziz. Çünkü bu ülkenin kamu emekçileri olarak, emeği ile geçinen tüm kesimler gibi, biz de yıllardır dayak yiyor, kaybediyoruz.

Bu durumda biz de hikâyedeki boksör misali sormadan edemiyoruz:

Madem kriz yok, hatta dünyanın imrendiği bir ülkeyiz yıllardır bizi kim dövüyor?

Madem kriz yok, Neden iğneden ipliğe her şeye ardi ardına zamlar geliyor? Hayat pahalılığı neden artıyor?

Madem kriz yok,

Yılladır gerçek enflasyonu perdeleyen TÜİK rakamları bile neden rekor üstüne rekor kırıyor?

Madem kriz yok,

Maaşlarımız neden her geçen gün eriyor, yoksulluğumuz neden artıyor? Tam da kışa girerken zamlanan doğalgaz, elektrik faturaları neden hepimizin kabusu haline geliyor?

Madem kriz yok,

neden her alış veriştikten sonra bir harcadığımız paraya bir de bunun karşılığında aldıklarımıza bakıp bakıp şaşırıyoruz? Cebimizden çıkan para artarken poşetlerimiz neden gittikçe küçülüyor?

Madem kriz yok,

niye işten çıkarılanların sayısı her gün artıyor? İflas eden, ortamı fırsat bilip konkordato ilan eden firmalara yenileri neden ekleniyor?

Madem kriz yok,

Hazine ve Maliye Bakanı neden dünyanın en büyük finans kuruluşlarına yüksek faiz ve kar garantisi vermek için Londra'da toplantı üstüne toplantı yapıyor?

Madem tehlike bertaraf edildi,

neden hükümet yetkilileri her gün 81 milyondan fedakârlık belediklerini açıklamaya devam ediyor?

Sevgili Kamu Emekçisi,

Varsın birileri yaşanan bu çöküntüye 'ekonomik dalgalanma' demeye devam etsin. Türk Lirasında yaşanan aşırı değer kaybından, kronik hale

gelen enflasyona ve işsizliğe, ülkenin dış borcundaki artıştan son olarak TBMM'ye sunulan bütçeye kadar bütün veriler ülkenin uçurumun eşine sürüklendiğini zaten fazlasıyla ispatlıyor.

Ortada apaçık bir gerçek var,

1980 askeri darbesi ile hayata geçirilen, ülkeyi ucuz emek cennetine çevirerek uluslararası mali sermayenin yağmasına açan, tamamen dış finansmana, borçlanmaya dayalı ekonomik model sarsılıyor. Türkiye artık her yabancı sermaye hareketinde fındikkabuğu gibi sallanıyor.

Bugün asıl mesele yaşanan krizin faturasının kime ödettilereceği meselesidir.

Bu noktada sana basit bir soru sorabilir miyiz? Tamam, işte geliyor .)

Ailenle birlikte bir restorana gittiğini düşün. Sınırlı bütçene bakıp menüden mümkün mertebe en düşük fiyatlı yemekleri seçerek siparişinizi veriyorsun. Restoranın en manzaralı bölümünde, en büyük masada oturanlar garsonu çağırıp "donat masayı, ne var ne yoksa getir" diyorlar. Masadakileri iştahla silip süpürdükten sonra lokanta sahibinin ikram ettiği tatlıları da mideye indiriyorlar. Sonra restoran sahibi ile tokalaşarak çıkıp gidiyorlar. Biraz sonra sen de hesabı istiyorsun. Önüne bol sıfırlı bir hesap geliyor. "Bu hesap bizim değil, biz sadecealdık" diye itiraz ediyorsun. Garsonla tartışma sürerken restoran sahibi geliyor. "Hesapta bir yanlışlık yok. Az önce kalkan masanın hesabını da sizin hesaba ekledik. Tamamını siz ödeyeceksiniz" diyor.

Şimdi, sen bu hesabı öder misin?

“Deli miyim? Başkasının yediği yemeğin hesabını niye ödeyeyim?” diye kızılıyorsun herhalde. **Sonuna kadar haklısın. Ama sana hepimizin bildiği bir sır verelim mi?**

Yıllardır başkalarının sofrasını donatan yemeğin hesabını sen ödedin.

Biz ödedik. Ödemeye de devam ediyoruz.

NASIL MI?

ADALETSİZ VERGİ SİSTEMİYLE

FATURA HEP SANA KESİLDİ!

Yıllardır bütçelerin omurgasını oluşturan vergilerin tüm yükü sana, bize yıkıldı. Maaşlarımızdan kaynakta kesilen gelir vergisinden tut, tüketirken ödediğimiz KDV'den ÖTV'ye kadar vergileri biz ödüyoruz. Devletin kendi rakamları bile binlerce firmanın 1.603 TL ile çalışan asgari ücretliden, en düşük maaşı alan kamu emekçisinden daha az vergi ödediğini gösteriyor.

Ödediğimiz vergiler artık bize yol, su, elektrik olarak dönmüyor. Devlet bu hizmetlerden elini çekip özel sektöre devredeli epey zaman geçmiş bulunuyor. Tükettiğimiz elektrikten, sudan çok daha fazlasını kayıp kaçak elektrik bedeli, atık su bedeli, hizmet bedeli gibi farklı farklı kalemlere, vergilere ödüyoruz. Belediyelere bile evimizin konumuna göre asfalt vergisi parası ödüyoruz.

Geçsek de geçmesek de hazine garantisi verilen köprülerin, otoyolların parası senin, bizim

cebimizden çıkıyor.

Hizmet alsak da almasak da 'müşteri' olarak görüldüğümüz devasa şehir hastanelerinin garantörü yine sensin, biziz.

EMEĞE DEĞİL, SERMAYEYE KAYNAK AKTARILARAK

FATURA HEP SANA KESİLDİ!

Bize gelince her zaman kuruluş hesabı yapıp “kaynak yok” diyenler sermayeye-patronlara gelince bonkör kesildi. Üstelik ardi arkası kesilmeyen teşviklerden, vergi affı ve indirimlerden yararlananlar, parsayı kapanlar parayı üretime, istihdama değil faize, repoya, ranta yatırdı. Hatırlarsan daha geçen yıl, toplu sözleşme görüşmeleri sürerken, “5 milyon kamu emekçisinin ve emeklinin maaşlarında bir puan artış ekonomiyeye 1,8 milyar TL yük getiriyor” denildi Ama aynı yıl patronlardan, özel sektörden bir kalemde 102 Milyar TL tutarında vergi indirimi yapıldı.

Biz ne zaman hakkımızı istesek 'hepimiz aynı gemideyiz. Sizin taleplerinizi karşılırsak gemi batar' nutukları atıldı. Biz buna rağmen yıllardır emeğimizin karşılığını almadan, kazan dairesinde canhıraş çalışarak geminin yol almasını sağladık. Birileri ise aynı geminin özel kamaralarında lüks bir hayat sürdürdü. Bizim güverteye çıkıp bir nefes almamız bile çok görüldü.

Maaşlarımızı yaşanan gerçek enflasyona değil, her türlü Ali Cengiz oyununa başvurdukları TÜİK enflasyonuna endekslediler. Hem de gerçekleşen değil, hiçbir zaman

tutmayan hedeflenen enflasyona. Buna rağmen yıllardır 'memuru, emekliyi enflasyona ezdirmedik' diye böbürlendiler.

5 milyon kamu emekçisi ve emekli olarak 'toplu sözleşme' adı altında varılan mutabakatlarda da kaybetmeye devam ettik. Bu mutabakatlarda gelir vergisi adaletsizliği, ek ödemelerin emekliliğe yansıtılması gibi yıllardır yaşadığımız temel hiçbir sorunumuza çözüm getirilmedi. Üstelik hedeflenen enflasyona, hatta bazen bunun da altında olan oranlara imza atıldı.

Maaşlarımızda 2018 yılının ilk altı aylık dönemi için %4, ikinci altı aylık dönemi için %3.5, 2019 yılının ilk altı aylık dönemi için %4 ikinci altı aylık dönemi için %5 artış yapılması kararlaştırılan son toplu sözleşme hem yaşanan enflasyon hem de açıklanan yeni enflasyon hedefi sonucunda hükümünü yitirdi.

Ekonomi büyürken de kaderimiz değişmedi. Her fırsatta ekonomik büyüme rakamları ile övünenler biz payımızı istediğimizde birden bire küçülüverdiler.

KAMUNUN YÜKÜNÜ SENİN OMUZLARINA YIKIP, GÜVENCESİZLİĞİ YAYARAK

FATURA HEP SANA KESİLDİ!

Devlet eli ile verilen kamu hizmetleri adım adım tasfiye edildi. Limanlardan elektrik santrallerine, kâğıttan tütüne, demir-çelikten şekere kadar halkın birikimin ürünü tüm Kamu İktisadi Teşekkülleri (KİT'ler) yok pahasına satıldı.

Kaynak ayrılmayan, yatırım

yapılmayan devlet okulları, hastaneleri başta olmak üzere tüm kamu kendi kaderine terk edildi. Teşvik üstüne teşvik verilen özel okulların, hastanelerin sayısı çığ gibi arttı.

❑ Yatırım yapılmayan kamunun tüm yükü sana, bize yıkıldı. Farklı farklı onlarca istihdama bölünen kamuda güvencesiz istihdamı artırıldı.

❑ Alabildiğine sınırlanan iş güvencemiz OHAL'den istifade filen kaldırıldı. On binlerce kamu emekçisi bir mahkeme kararı olmadan, sorgusuz sualsiz işinden, ekmeğinden edildi.

❑ Emeklilik yaşımız yükseltip, emekli aylığı bağlama oranlarımız düşürüldü.

❑ KPSS'de, görevde yükselme sınavlarında en yüksek notları alanlarımız bile mülakatla, sözlü sınavla, güvenlik soruşturmasıyla elendi. Torpil, kayırma artırıldı, kariyer ve liyakat yok edildi.

Sevgili Kamu Emekçisi,

İşin özü bugüne kadar ülkede yaşanan tüm krizlerin, maliyetlerin faturasını sana, bize kesenler bugün yine kapımızı çalıyor.

Üstelik hem "kriz, miriz yok" diyorlar hem de krizi fırsata çevirerek elimizde kalan son haklara da göz koyuyorlar. Ülkeyi krize sürükleyen yeni-liberal politikaları daha da ağırlaştırılan programları, paketleri, içi boş kampanyaları çare olarak gösteriyorlar.

Krize çare olarak sundukları programla bize esnek çalışma modellerini, bizi birbirimizin rakibi

haline getirecek performansa dayalı ücretlendirme sistemini ve yaş sınırı kaldırılıp süresi üç yıla çıkarılan zorunlu Bireysel Emeklilik Sistemini dayatıyorlar.

Dövizin ucuz ve faizlerin düşük olduğu dönemde dışarıdan alınan borç paraları kentlerin yağmalanmasına, doğanın tahrip edilmesine, yandaş inşaat firmalarının kasasına akıtanlar rüzgâr tersine döndüğünde yine bizim kemer sıkamamızı, fedakârlıkta bulunmamızı istiyorlar.

Emeğin hak arama yollarının tamamen kapatıldığı, sendikal örgütlenmenin engellendiği, grevlerin yasaklandığı koşullarda karlarını katlayanların borçlarını siz ödeyin diyorlar.

Oysa işçilerin, emekçilerin bu krizi yaratanlara bir borcu yoktur. Tam tersine yıllardır yaşadığı kayıplardan kaynaklı alacağı vardır.

Bu nedenle biz KESK olarak başkalarının donattığı masanın hesabını ödemeye, %1'in yarattığı krizin faturasının %99'a yıkılmasına artık yeter diyoruz. %99'un yan yana gelmesi, sesini birlikte yükseltmesi için mücadele ediyoruz.

Bunun için;

❑ Sadece yaşadığımız gerçek enflasyonla değil, 20 Eylül'de açıklanan Yeni Ekonomi Programının (YEP) 2018 yılı için yüzde 20.8, 2019 yılı için yüzde 15.9 enflasyon hedefleri ile bile çoktan hükmünü yitiren son toplu sözleşmenin derhal yenilenmesini,

❑ Maaşlarımızda hedeflenen enflasyon oranında değil, yaşanan gerçek enflasyon oranında, satın

alma gücümüzdeki azalma ve ekonomik büyüme oranları dikkate alınarak artış yapılmasını,

❑ Elektrik, doğalgaz, su, akaryakıt, ekmek, toplu taşıma gibi temel ihtiyaçlara yapılan zamların geri alınmasını, zam yapılmamasını,

❑ Emeğin haklarını yok eden KHK'lerin iptal edilmesini,

❑ OHAL KHK'leri ile herhangi bir hukuki delil ve mahkeme kararı olmadan işinden ekmeğinden edilen tüm kamu emekçilerinin işine iade edilmesini, işten el çektirildikleri süre içindeki maddi ve manevi tüm kayıplarının telafi edilmesini,

❑ Kriz gerekçesi ile işten çıkarmalara son verilmesini,

❑ Tüm yükü emekçilerin sırtına yıkan vergi adaletsizliğine son verilmesini,

❑ Kamu emekçilerinin iş güvencesini ortadan kaldırmayı hedefleyen her türlü güvencesiz istihdam uygulamasına son verilmesini, herkese güvenceli iş ve güvenli gelecek sağlanmasını

İSTİYO- RUZ!

Sevgili Kamu Emekçisi,

Biliyoruz, yorgunsun. Ama vakit, senin hiçbir payının olmadığı bir krizin sırtına yıkılmasına karşı ayağa kalkma, insanca yaşamaya yetecek bir ücret ve güvenceli çalışma için taleplerine sahip çıkma vaktidir.